

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Jaargang 9—nummer 11

November 2014

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Verschijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

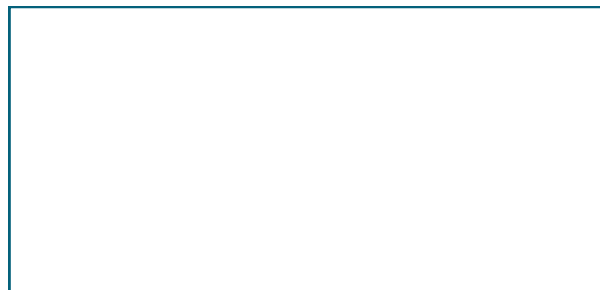
Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk. Het WLB
vormt geen uitdrukking van enig
standpunt van de BTV en haar afdelingen.

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op
Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>BTV-loges te Antwerpen</i>	
<i>Plotinus</i>	2
<i>Dhammakaya meditatie</i>	3
<i>Péladan - deel 1</i>	4
<i>William James</i>	6
<i>Programma Loge Witte Lotus</i>	7
<i>Kalender november 2014</i>	8
<i>Vrijheid van denken</i>	
<i>Belgische Theosofische Vereniging</i>	

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:

Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>

E-mail: info@logewittelotus.be

IBAN BE 92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB
tnv Vandekerkhove & Van Osta & Opgenhaffen

Zondaglesing 2 november 2014 - Karinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-Linkeroever
Plotinus**Lieve Opgenhaffen**

Wanneer we hier in het westen praten over filosofie dan belanden we onvermijdelijk in de Griekse oudheid. Aan de kusten van het Middellandse zeegebied werden nieuwe woonplaatsen en handelsposten gesticht. De kennismaking met onbekende gebieden en culturen stimuleerde het denken over de leefomgeving van de mens.

De filosofen van het Ionische gebied, uit de 6de en 5de eeuw v. Chr. verkondigen een filosofie die zich richt op de (meer filosofische dan empirische) verklaring van de natuur in zijn geheel. Thales, Anaximander en Anaximenes worden dan ook de Natuurfilosofen genoemd.

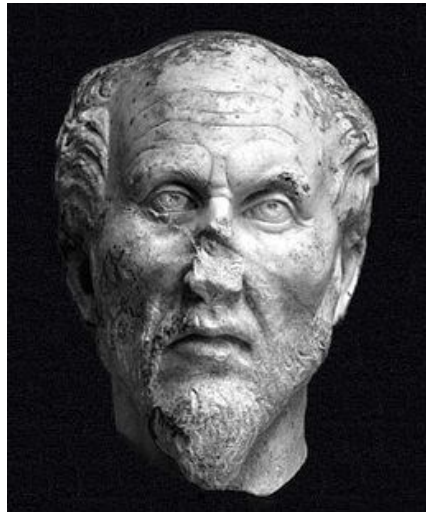
Met Pythagoras ca. 571-497 v. Chr. en de Pythagoreërs gaat het Griekse denken zich bezighouden met de scheiding van lichaam en ziel. De ziel zou iets goddelijks hebben, terwijl zij zelf gevangen wordt gehouden in het menselijk lichaam. Het levensdoel moet worden gevonden in de bevrijding van de ziel uit dat knellende omhulsel, wat enkel kan door zuivering, gedurende een lange cyclus van opeenvolgende levens. Als oergrond zien de Pythagoreërs het getal. Wat de menselijke ziel goddelijk maakt, is het verstand of de rede.

Met Parmenides (ca. 490 v. Chr), de belangrijkste vertegenwoordiger van de Eleatische school, begint het logisch denken, het redeneren. Hij zegt: 'Het Zijnde is werkelijk, omdat wat niet is nooit het zijnde kan worden; we kunnen niet denken over wat niet is, dus wat wij denken heeft werkelijkheidswaarde. Het Zijnde is één, onveranderlijk en ondeelbaar'. Dit noemen we het monistische ('alleen' of 'één') principe. Alle verandering is schijn.

Socrates propageert als filosoof geen wetenschappelijk systeem maar een methode. Zelfstandigheid van de rede moet tot vorming van ware kennis leiden. Hiertoe acht hij het gesprek, in de vorm van een dialoog, het meest geschikt.

Het denken van Plato staat in het teken van de synthese (*resultaten van oudere wijsgeren worden met zijn oorspronkelijke kijk tot één geheel aaneengesmeed*) en van

Eros (*de goddelijke gave die de mens is gegeven om het verlangen naar het hogere en het betere in hem levendig te houden*). Plato's denken is hiermee een levensleer, een streven naar wijsheid en bezit van ware kennis.

Plotinus
nl.wikipedia.org

Aristoteles (384-322) liet een omvangrijk oeuvre na dat wordt ingedeeld overeenkomstig de ontwikkeling volgens welke hij zich gaandeweg van de denkbeelden van zijn leermeester Plato heeft losgemaakt:

- verwerping van de scheiding in een zintuiglijke en bovenzinnelijke wereld;
- eenheid van lichaam en ziel;
- niet-religieuze wereldbeschouwing.

Aristoteles' logica stelt dat alle kennis een afbeelding is van een werkelijkheid. Uitbreiding van kennis berust op redenering. Zijn zijsleer wordt bepaald door twee 'krachten': aanleg en voltooiing. Hij gaat niet uit van een schijnwereld die zou bestaan tussen werkelijkheid (het voltooid zijnde, en niet-werkelijkheid), maar van een wereld van het zijnde-in-aanleg: iets wat niet is, maar *kán* worden.

Na de dood van Aristoteles in 322 v. Chr. verandert het filosofisch landschap. De oude westerse wereld bracht bijna vijf eeuwen geen grote filosofen voort. De grootsheid en macht van Rome was over haar hoog-

tepunt heen; klassieke godheden verbleekten in het licht van de nieuwe godsdienst: het christendom.

In de derde eeuw n. Chr. keert alle glorie van het oude Griekenland terug in de geest van een nederig man: Plotinus. Hij wordt zowel een van 's werelds grootste mystieke filosofen genoemd als de grootste individuele denker in de tijd tussen Aristoteles en Descartes. Na zijn dood hadden zijn geschriften, tot in de Middeleeuwen, grote invloed op het christendom.

In haar boek 'Isis Ontsluierd' verwijst H.P. Blavatsky meermaals naar Ammonius Saccas, Plotinus en de Neo-Platonisten. Ook in 'De sleutel tot de Theosofie' besteedt ze hieraan enkele pagina's.

H.P.B. toonde een hoge waardering voor Plotinus en in het "Theosofische woordenboek," schrijft ze over hem dat hij "de edelste, hoogste en grootste van alle de Neo-Platonisten was, na de stichter van de school, Ammonius Saccas. Plotinus was ook de meest enthousiaste van de Philaleten of wijze "minnaars van de waarheid," waarvan het doel was een 'godsdienst' te vinden op een systeem van intellectuele abstractie, wat ware theosofie is.

Volgens HPB waren deze leidende figuren zeker ingewijden in de Esoterische Leer, de heilige wetenschap bekend als 'Theosophia' – Goddelijke Wijsheid en was in die tijd het Neoplatonisme de laatste poging door de Grote Broederschap om *de waarheid* aan te kondigen – als tegenwerkende kracht – tegenover alle leugens en fraude van de jonge christelijke kerk.

Wie was Plotinus dan eigenlijk?

Plotinus werd in het jaar 204 (of 205) geboren in Egypte. In zijn jeugd zocht hij naar kennis in Alexandrië, waar hij op 28-jarige leeftijd Ammonius Saccas ontmoette, een leraar die onderricht gaf in de ideeën van Plato. Om meer te weten te komen over de Perzische en Indiase religies, sloot hij zich in 244 aan

Vervolg van pagina 2

Plotinus

Lieve Opgenhaffen

bij een expeditie naar het Oosten. De expeditie zou nooit haar einddoel bereiken en enige tijd later trok hij naar Rome waar hij de rest van zijn leven verbleef.

Plotinus streefde met het bedrijven van

Plotinus en discipels

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Plotinus_and_disciples.jpg

filosofie een duidelijk doel na. Hij verwoordde dit als volgt:

“De wijze van filosoferen die wij najagen legt behalve alle andere goede eigenschappen ook eenvoud van karakter en eerlijk en streng denken aan de dag. Ze jaagt het verhevene na, en niet verwatenheid, paart stoutmoedigheid aan verstand en spreidt grote evenwichtigheid, behoudzaamheid en zeer veel omzichtigheid ten toon.”

Zijn voorstelling van de wereld bestond uit:

Een **Intelligibele wereld**:

- het Ene of het Goede;
- de geest (ook intelligibile of de Zijnden genoemd);
- de ziel, de natuur

en

De **zintuiglijke waarneembare wereld**:

- het heelal, de hemel en de sterren;
- de mens;
- Dieren;
- Planten;
- Mineralen

Met anderen woorden: Materie.

Wie meer wil weten over dit onderwerp, nodigen we van harte uit op de lezing die doorgaat op zondag 2 november 2014 om 11.00 uur, in het OC Karinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen -Linkeroever.

Dhammakaya meditatie

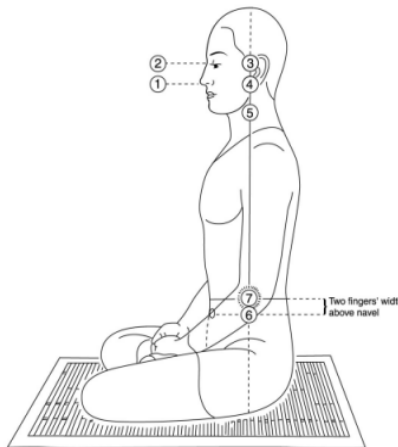
David Hoogstad

In het studieprogramma van Loge Witte Lotus wordt de vierde donderdagavond voorbehouden aan **concentratie en meditatie**.

Concentratie en meditatie zijn niet zo moeilijk te leren, want het is voortbouwen op vaardigheden en capaciteiten die wij reeds bezitten. In ons dagelijks leven passen we dit al toe. Zich concentreren op een taak, is een vorm van meditatie. De diepte van dergelijke meditatie is echter heel oppervlakkig want onze gedachten en concentratie worden constant afgeleid door wat zich rondom ons afspeelt. Door onze meditatie te ontwikkelen, te verdiepen, kunnen we ons van ongewenste gedachten bevrijden. De mogelijkheid is hier echter dat we met onze eigen inspanningen moeten mediteren, niemand anders kan het voor ons doen. Hierover praten of lezen brengt geen bekwaamheid. Deskundigheid komt enkel door het te doen! Leren mediteren is dus geen werk van enkele uren, het vraagt oefening en een keuze maken uit de vele technieken die aangeboden worden, is vaak niet eenvoudig.

Loge Witte Lotus wil daarom een aantal

technieken ivm concentratie en meditatie voorleggen, bespreken en uiteraard ook toepassen.

www.dmc.net

In november maken we kennis met de **Dhammakaya-meditatie**

In 1916 herontdekte een boeddhistische Thaise monnik, Phra Mongkol-Thepmuni (1885–1959), de dhammakaya meditatie.

Met het woord dhammakaya wordt het ware Zelf of de hogere Zelf bedoeld, die men rechtstreeks kan ervaren door de meditatie zelf.

Volgens de organisatie is de meditatie-techniek de verloren gewaande techniek die de Boeddha zelf gebruikte om tot verlichting te komen en had men de techniek slechts herontdekt.

De dhammakaya meditatie behoeft geen geloof in het boeddhisme en kan gebruikt worden als een zuivere meditatiemethode die de geest traint om geconcentreerd en bewust te zijn van een centrale punt in het lichaam, dicht bij de dantien of hara.

De beoefenaar zet zich in een comfortabele houding en begint de meditatie door zich bewust te worden van elk lichaamsdeel en dit deel te ontspannen. Vervolgens brengt de beoefenaar zijn aandacht naar een centraal punt, 2 vingers boven de navel, midden in het lichaam, waar hij een kristallen bol visualiseert of een zon.

Door de aard van het denken, zal het mentale lichaam zich steeds afzetten van dit punt en willen vluchten in het denken over zaken die buiten dit punt liggen. Naarmate men volhardt in de

Vervolg op pagina 4

Vervolg van pagina 3

Dhammakaya meditatie

David Hoogstad

visualisatie en concentratie, zal de beoefenaar een punt bereiken waar de geest zich in het punt vestigt en tot rust komt. Armen, benen en hoofd vervagen tot onbestaand, en men wordt dat punt in de buik, in volle bewustzijn, maar zonder gedachte. Men wordt als het ware pure bewustzijn.

In deze staat van pure bewustzijn, speelt

het denken geen rol en ervaart men zichzelf in de meest originele en ware vorm, dat als het ware Goddelijk is en één met alles.

Voorbij de sluier van de gedachte schuilt de waarheid dat ons bewustzijn in essentie goddelijk is, wat duidelijk wordt tijdens de beleving van deze meditatietechniek.

Het vraagt dagelijkse toewijding om de gedachtekracht tot rust te brengen in dat punt, maar met volharding kan men sneller en vaker de aandacht centreren en zo toegang krijgen tot het ware zelf.

Wie graag kennis maakt met deze vorm van meditatie, nodigen we van harte uit op donderdagavond 20 november 2014, in onze lokalen: Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen.

Graag tijdig aanwezig zijn. De avond start om 20.00 uur stipt!

De spirituele kunst van het Esthetische Rozenkruis van Péladan

Christian Vandekerckhove

1. Wie was Péladan?

Joséphin Péladan (1858-1918), ook gekend als Sâr Mérodack Peladan, maar volgens zijn geboortakte Joseph-Aymé Péladan, was stichter van een beweging, waarin we een aantal theosofen terug tegenkomen. Uiteindelijk zou het ideaal worden, de spiritueel verheffende kunst. Zelf kwam hij uit een vrij ongevoelzaam gezin uit het zuiden van Frankrijk. Zijn voorouders waren landbouwers en handelaren. Hij was de zoon van Ridder (Louis-)Adrien Péladan (1815-1890) en

Gaspard Lacuria
Ex archivo: Christian Vandekerckhove

Joséphine Vaquier. Zijn vader was zeer katholiek en pausgezind. Hij was in zijn tijd een gekend journalist en schrijver over religieuze onderwerpen, onder meer met betrekking tot de profetieën en voorspellingen, heiligenlevens, enz. Hij werkte voor *La France littéraire* en stichtte *La Semaine religieuse*.

Joséphin had ook een oudere broer, Dr. Adrien Péladan (1844-1885), vaak genoemd Adrien Péladan fils, een van de eerste homeopaten van Frankrijk. Hij was de stichter van het Franse tijdschrift *L'Homéopathie des familles et des médecins*. Ook schreef hij enkele medische boeken, die blijk geven van grote kennis van de geneeskunde... en de Kabbala! Dit komt onder meer doordat hij Paul François Gaspard Lacuria (1806-1890) nog had gekend, de priester-filosof van Lyon. Deze beroemde auteur van *Les Harmonies de l'Etre (exprimées par les nombres, ou les lois de l'Ontologie, de la Psychologie, de l'Ethique, de l'Esthétique et de la Physique expliquées les unes par les autres et ramenées à un seul Principe)* werd door Robert Amadou (1924-2006) « de Franse Pythagoras » genoemd. Adrien was ook

Portret Peladan door J. Delville
traces-du-sacre.centrepompidou.fr

lid van een oude Rosenkruiserstak uit Toulouse en een Orde van Tempeliers.

Vervolg op pagina 5

Vervolg van pagina 4

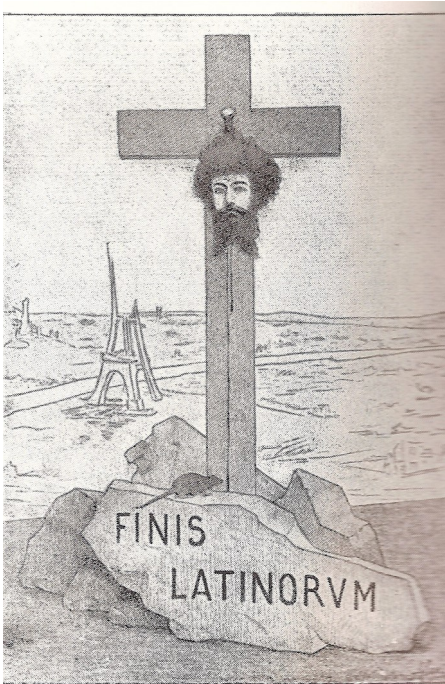
De spirituele kunst van het Esthetische Rozenkruis van Péladan

Christian Vandekerckhove

Net zoals Helena Blavatsky bezat hij eveneens een al dan niet formele inwijdingslijn die afstamde van Cagliostro. Heel deze erfenis, samen met een groot archief aan boeken en documenten, legerde hij aan zijn broer Joséphin.

Deze laatste zou over zijn vader en zijn broer overigens heel mooie grafreden schrijven, die gepubliceerd werden.

Frontispice door Séon voor Péladan
artnouveaujugendstil.blogspot.com

Het was zijn oudere broer, dus, die hem zowel persoonlijk als door zijn legaat introduceerde in de wereld van de esoterie en de initiatieke tradities.

Beide broers zouden aan vergiftiging overlijden. Bij Joséphin betrof het een voedselvergiftiging van zeevruchten, terwijl hij van een longontsteking aan het herstellen was. Voor Dr. Adrien lag het aan een fout van de apotheker! Hij had namelijk voor een van zijn patiënten, bij een apotheker in Leipzig een homeopathisch middel besteld, op basis van strychnine. De apotheker had een zware fout gemaakt in de verdunning. De patiënte voor wie het bedoeld was, had even geproefd en vond het middel erg bitter. Hij proefde er zelf ook van en beiden waren geïntoxiceerd. De patiën-

te kon nog gered worden, Adrien Péladan niet meer!

Van de Péladandynastie is het vooral Joséphin die ons hier interesseert. Als de naam Péladan valt, denken de mensen ook in de eerste plaats aan hem, hoe belangrijk zijn broer en zijn vader ook mogen zijn. Péladan werd geboren in Lyon op 28 maart 1858. Hij zou later dit geboortjaar aanwenden om zichzelf tot de deken van de Franse esoterische school te benoemen. Hoe dan ook, Péladan was een wonderkind. Zijn cultuur was meer dan encyclopedisch. In zijn verschijning was hij *hautain*. Ondanks zijn bescheiden financiële middelen, was hij lichamelijk altijd zeer verzorgd. Zijn natuurlijk gevoel van superioriteit boven de “middelmatige” medemens uitte zich in zijn geaffecteerd taalgebruik en zijn kledij, die excentriek, gezocht en op het randje af niet iets te vrouwelijk was, zelfs voor de permissiviteit van zijn tijd. In feite was hij een Ancien-Régime zieltje dat per vergissing ten tijde van de Republiek was geboren. Zegt hij niet ergens in “Le dernier Bourbon” dat “de gelijkheid van de mensen de ontkenning is van de gerechtigheid”? De verantwoordelijkheid van deze uitspraak laat ik overigens volledig in zijn handen.

Péladan was autodidact. Hij had niet zo lang school gelopen en zijn fabelachtig uitgebreide cultuur heeft hij enkel aan zelfstudie en discipline te danken. In zijn jonge jaren maakte hij ook enkele studiereizen naar Italië en het Midden-Oosten. Uiteindelijk belandte hij in Parijs, waar hij zoals veel schrijvers uit die tijd, zijn brood onder meer zou verdienen met de publicaties van romans in afleveringen in de tijdschriften. Hij schrijft ook essays, zoals dat over *Marion de Lorme*. Dat werkje over het vriendinnetje van drie opeenvolgende Franse koningen, is nog steeds klassiek.

Zijn echte doorbraak is gekomen met de publicatie van de eerste roman uit zijn *Décadence Latine: Le Vice Suprême*, of

De Hoogste Ondeugd. Hij wordt ontdekt door de grote schrijvers van Parijs en zijn naam is gemaakt.

Uiteindelijk zou zijn taak op een hoger niveau liggen. In zijn hoofd en in zijn hart sluimert een priester. Een priester voor de spirituele kunst. De rest van zijn leven zou hij dat zelfverklaarde priesterschap verder uitbouwen.

Op 3 november 1884 ontvangt hij een brief van Stanislas de Guaita, die *Le Vice Suprême* heeft gelezen. De Guaita wil kennis maken met deze wonderbaarlijke auteur en permiteert zich terloops zijn boek even te corrigeren qua stijl en grammatica. Een diepe vriendschap ontstaat, waarbij ze elkaar vinden in esoterie, literatuur en kunst.

2. De Rozenoorlog

Toen Stanislas de Guaita in 1888 zijn *Ordre Kabbalistique de la Rose-Croix* oprichtte, benoemde hij Péladan als een van de zes Bekende Oversten, naast zes Onbekende Oversten, die het overleven van de Orde in tijden van vervolging moesten garanderen.

In 1891 neemt Péladan afstand van deze groep en sticht zijn eigen *Ordre de la Rose+Croix catholique et esthétique du Temple et du Graal*. Officieel scheurde hij zich af om doctrinaire redenen. Hij was namelijk erg gekant tegen de operationele magie. Wie de persoonlijkheid van Péladan kent, weet dat hier ook andere motieven spelen. Hij is de baas of hij speelt niet mee.

Zoals Papus en zijn vrienden zich een hiëronymus, of sacrale naam toe-eigenden uit het *Nuctemeron* van *Apollo-nius van Tyane*, zo zocht Péladan zijn inspiratie in de Babylonische mythologie, waarbij hij zichzelf de naam van *Mardoek*, of *Merodak* gaf, de oppergod, equivalent van Jupiter. Voor de leden van zijn beweging gaf hij ook namen uit hetzelfde pantheon. De Guaita werd *Nébo*, dus Hermes of Mercurius. Een ander kreeg de naam *Samas* toegedicht, of de Zon. Hetzelfde jaar reeds publiceren beide Rozenkruisersorden tegen

Vervolg van pagina 5

De spirituele kunst van het Esthetische Rozenkruis van Péladan

Christian Vandekerkhove

elkaar enkele banvloeken en beschuldigingen van schisma en apostasie! De strijd tussen beide Rozenkruisersbewegingen wordt door commentatoren uit die tijd de Rozenoorlog genoemd, naar analogie met de 16e eeuwse strijd in Engeland tussen het Huis van Lancaster en het Huis van York.

3. De Rose+Croix catholique et esthétique du Temple et du Graal Péladan

Péladan wist zich steeds te omringen door begaafde, maar onderdanige mensen. *Léonce de Larmandie* werd de secretaris, *Alexandre Séon* de huiskunstenaar en *Erik Satie* (1866-1925) de huiscomponist. De meeste mensen kennen Satie enkel van zijn 1ste Gymnopedie, kort muziekstukje, dat geniaal is in zijn eenvoud. Gymnopedie zouden we – wellicht een beetje respectloos – kunnen vertalen als “blote voetjesdans”. Hij was veel meer dan dat en – hoewel bescheiden – wellicht even excentriek als Péladan. Als we naar de namen van zijn stukken kijken, zoals “Drie stukken in de vorm van een peer”, “De zee is vol water”, “Voorlaatste gedachten”, “Verdroogde embryo’s”, enz., kunnen we een glimp van zijn persoonlijkheid vatten. Daarnaast schreef hij natuurlijk Rozenkruisersstukken voor Péladan, waar

onder ouvertures voor diens toneelstukken. Ook heeft hij twee missen nagelaten. Een deel van het werk van Satie is echter verloren gegaan. Satie

Portret Péladan door Séon
de.wikipedia.org

werd geplagieerd door Debussy, maar hij beschouwde dit als een eer! Misschien nog het vermelden waard: het langste pianostuk ter wereld staat op naam van Satie. “Vexations” uit 1893, dat we zouden kunnen vertalen als “Ergernis”, duurt, afhankelijk van het gebruikte tempo 14 tot 24 uur om volledig uit te voeren. Hijzelf geeft als tempo aan: “zeer traag”. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat het niet slecht klinkt, maar ik heb enkel de eerste maten gehoord! Boven aan de partituur staat: “Om dit motief 840 keer achter elkaar te spelen, is het goed je voor te bereiden, door lang en ernstig onbeweeglijk te blijven”. Inderdaad zijn het 840 herhalingen van een thema met steeds verschillende harmonisaties. Ergens kun je dit vergelijken met de *Bole-ro* van Ravel.

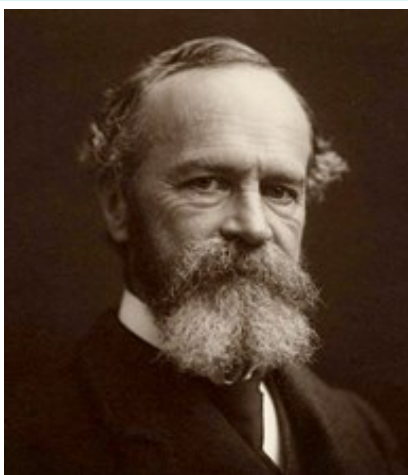
Uiteindelijk distantieert Satie zich van Péladan. Hij sticht zijn eigen kerk, waarvan hijzelf het hoofd wordt: de *Église métropolitaine d'art de Jésus-Conducteur*, vrij vertaald: *De Stadskerk der Kunst van Jezus, de Leider*.

Exit: Satie. Volgende keer gaan we verder met Péladan en zijn spirituele visie op de kunst.

Wordt vervolgd...

William James

Christian Vandekerkhove

William James
nl.wikipedia.org

De Amerikaans filosoof en psycholoog William James (1842-1910) wordt doorgaans geassocieerd met het Pragmatisme, waarvan hij voor het eerst de naam in een publicatie gebruikte. Hij verwijst wel voor het ontstaan van de term naar de Britse filosoof Charles Peirce (1838-1914). Het Pragmatisme wil de theorieën geïntegreerd zien door de praktijk. James hanteert overigens zelf dit principe in zijn werk. De ervaring staat boven het model. William James was de zoon van een streng gelovig Calvinist, die zich uiteindelijk had bekeerd tot de leer van Swedenborg.

We kunnen William James ook beschouwen als de vader van de godsdienstpsychologie en godsdienstfenomenologie. In zijn klassiek werk “*The Varieties of Religious Experience: A Study in Human Nature*” (1902), legt hij de basis voor de huidige godsdienstpsychologie.

Het boek dat in het Nederlands gekend is onder de titel “Varianten van religieuze beleving” is na meer dan 100 jaar nog steeds actueel.

De inhoudstafel bevat volgende hoofdstukken:

- Religie en Psychopathologie

Vervolg op pagina 7

Loge Witte Lotus

Programma werkingsjaar 2014-2015

Zondaglezingen

Van 11.00 uur tot 13.00 uur

Locatie: OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-linkeroever

02/11/2014	Lieve Opgenhaffen	Plotinus
07/12/2014	Armand De Roose	Sacrale ruimten
04/01/2015	Helmut Vandersmissen	Theosofische Orde van Diest (T.O.S.)
01/02/2015		In voorbereiding
01/03/2015	Wim Leys	Verborgen wijsheid van het sprookje
05/04/2015	Geen lezing: Pasen	
03/05/2015	Workshop	in voorbereiding
07/06/2015	Geschiedenis Theosofische Vereniging	Christian Vandekerkhove

**Alle studie-avonden en zondaglezingen zijn gratis toegankelijk voor leden en geïnteresseerden
Iedereen is van harte welkom !**

Voor de zondaglezingen wordt een vrije bijdrage in de kosten gevraagd (is echter geen verplichting!)
Alle informatie over het programma is te bekomen via **GSM: +32 486 631 997 en +32 476 879 968**
Of *per mail: info@logewittelotus.be*

Vervolg van pagina 6

William James

Christian Vandekerkhove

- Omschrijving van het onderwerp
- De werkelijkheid van het onzienlijke
- De religie van het optimisme
- De zieke ziel
- Het gespleten Zelf en het proces van eenwording
- Beking
- Heiligheid
- De waarde van de heiligheid
- Mystiek
- Filosofie
- Andere kenmerken
- Conclusies
- Epiloog

Het boek staat vol met eerstehands getuigenissen van religieuze belevingen. Een hoofdstuk dat de bijzondere aandacht van de Theosoof verdient, is het hoofdstuk Mystiek, waarvan hij de kenmerken tracht te beschrijven, de ver-

Studieavonden

van 20.00 uur tot 21.30 uur

Locatie: Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen

- 1ste donderdag van de maand: Thema-avond
- 2de donderdag van de maand: Ethica: Vivekacudamani van Sjangara
- 3de donderdag van de maand: Thema-avond
- 4de donderdag van de maand: Toegepaste Theosofie: Meditatie
- 5de donderdag van de maand: Vrij onderwerp

schillende lagen, de middelen om die toestand te bereiken en de gevolgen van de mystieke ervaring op de persoon. Hij gebruikt hiertoe zowel voorbeelden uit het Westen als het Oosten.

Het werkingsjaar begonnen we onze thema-avonden met: 'De Leer van het Hart'. Dit artikel konden we eind oktober afsluiten en vanaf 6 november 2014 beginnen we onze studie met

het hoofdstuk 'Mystiek', uit het boek 'Varianten van religieuze beleving' van William James.

We wensen iedereen nogmaals van harte uit te nodigen op onze thema-avonden, die doorgaan in onze lokalen: Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen, elke 1ste en 3de donderdag van de maand om 20.00 uur.

Loge Witte Lotus

Zondaglezingen gaan door in het OC Katrinahof - Fromentstraat 1 - 2050 Antwerpen

Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender november 2014

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
						2 PLOTINUS
3	4	5	6 MYSTIEK	7	8	9
10	11	12	13 VIVE- KACUDAMANI	14	15	16
17	18	19	20 MYSTIEK	21	22	23
24	25	26	27 MEDITATIE	28	29	30

Loge Witte Lotus - november 2014

02/11/2014: Plotinus

Zie pagina 2

06/11/2014: Mystiek

Zie pagina 6

13/11/2014: Ethiek: Vivekacudamani

20/11/2014: Mystiek

27/11/2014: Toegepaste Theosofie:

Dhammakaya meditatie

Zie pagina 3

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op GSM +32 476 879 968 en +32 486 631 997

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky

tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aan-

leiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland). In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en

studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te

zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op onze website:

www.logewittelotus.be

“... alleen in de duisternis kunnen we het licht aanschouwen. Maar waar Hij, de Heer, verblijft, daar is noch licht, noch duisternis. Alles is één.”

Bladeren uit de tuin van Morya (Agni Yoga Society) - p110 (237)